

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De simplicitate Christiani Cellerarij in Bruvvilre, cap. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

discurrere vidisset, vix horâ capituli expectare potuit, prosternens se ante pedes Decani, officij sui petiuit absolutionem, clauibus resignatis. Dicente Decano & fratribus: Bone domine Werimbolde, quid habetis cur ista facitis? Respondit: Quia non possum videre damnum Ecclesiæ. Quale, inquiunt, damnum ecclesiæ. Quale, inquiunt, damnum? Et ille: Hodie plures catos vidi in granario, qui totam annonam vestram deuorabunt. Rogantibus illis & dicentibus: Catti annonam non comedunt, sed mūdant, vt claues reciperet, vix obrinuerunt. Experimento enim didicerant, quòd benedixit eis Dominus propter simplicitatem illius. Vice quadam, cū diuersæ moneta ex diuersis censibus pecuniam haberet, quidam ex seruis eius partem furtiuè tulit & fugit. Quo cognito, cū grauer lameretur, cōsolantibus se respondit: Ego non deficeo damnum, sed periculū. Denarij datiui non sunt, miser capietur, & si pro eis fuerit dānatus, ego reus mortis ero illius. APOLLONIVS: Tales viri temporibus istis nō eligerentur in Cellerario. CÆSARIVS: Sicut mutantur tempora, ita & homines: nam vsque hodie frequenter contingit, vt sub prælatis & officialibus simplicibus domus religiosæ in exterioribus proficiat, & sub astutis & in schola mundi exercitatis deficiant.

CAPVT VIII.

A Pud monasteriū sancti Nicolai in villa Bruwilre, monachus fuit simplicissimus, nomine Christianus; huic Abbas Cellerarij officium injunxit: Deus verò, qui amator est rectæ simplicitatis, omnia opera eius dirigebat, ita vt tempore provisionis eius plus abundaret domus in omnibus necessarijs, quàm antea, vel post. Sæpius ei serui mercenarij annonam, vinū & alia quā plura furati sunt, vxoribus & liberis suis ea deferentes; & cū sciret, & quādoq; videret, ex multa cordis pietate videre se dissimulauit, dicēs intra se: Isti pauperes sunt & indigēt, fratribus necessaria non deerunt. Simplex quandoque mimo vel ioculatori comparatur; sicut illius verba vel opera in eorum ore vel manibus, qui ioculator non est, sæpe displi-

displi-

displicent, & pœna digni sunt apud homines, quæ tamen ab his dicta vel facta placent: ita est de simplicibus, qui, vt sic dicam, ioculatores Dei sunt, sanctorumque angelorum: quorum opera si hi, qui simplices nō sunt, quandoque facerent, haud dubium quin Deum offenderent, qui in eis, dum per simplices fiunt, delectatur.

CAPVT IX.

*Simpli-
cium a-
ctū Deo
placent.*

Eccl. 4.

Psal. 90.

IN Porceto monachus quidam fuit tantæ simplicitatis, vt singulis penè diebus in balneis, quæ ibi ante ostium monasterij naturaliter calent, inter pauperes sederet, & pauperum dorso fricaret, capita ablueret, vestimenta mundaret. Pro qua re cum tam ab Abbate quam à fratribus crebrius & acriter argueretur, non propter hoc dimisit, sed his verbis valde simpliciter respondit: Si ego modò desisterem, quis pauperibus ista exhiberet? Quòd si alius, quem simplicitas excusare non possët, talia præsumpisset contra Abbatis sui imperium, haud dubium quin Deum grauius offendisset: Melior est enim obedientia, quæ stultorum victimæ. Quòd autem prædicti simplicis opera Deo placuerint, sequens miraculum declarabit. Tempore quodam, cum orationis causa isset Colonia, in domo cuiusdam Abrahamæ hospitatus est: nocte eadem, cum signum matutinarum pulsaretur in ecclesia beati Petri, surrexit, illucque festinans, cū solarij fenestram, in quo dormiebat, vidisset apertam, ostium esse putans, per eam exiuit, sicque mirabiliter depositus ad ecclesiam peruenit. Finitis matutinis rediens, cum ad ianuam domus pulsaret, & interrogaretur ab intromittentibus, vnde veniret, vel vbi exiuisset, ex eius responsione, quòd non per ostium, sed per fenestram egressus fuerit, cognouerunt: ipse sibi tamen eiusdem miraculi conscius non fuit. Et cū eadē fenestra, bene mihi nota, satis alta sit, haud dubium quin à sanctis angelis depositus sit, vt impleretur in eo quòd de eapite scriptum est; Quoniam angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis. In manibus portabunt te, ne fortè offendas ad lapidē pedem